

Climacus gradu 27. de Quietude. mibi p. 284

qui cadit, non resurgit? Nam & multi postquam in ipsum ascenderunt cali verticem, & omnem exhibuerunt tolerantiam, & in desertis morati sunt, nec in somnis quidem viderunt mulierem, quod paulum torpuerint, supplantati sunt, & ad ipsum malitiam barathrum denegerunt. Vigilemus charissimis, per angustam ambulemus viam; confidentes simul & timentes: timentes quidem propter veritatem posita precipitia; confidentes propter nos procedentem IESUM. Ambulemus vigilantes & exprobrati vel si paulum quis dormitauerit, illico prostratus est. Non enim somnus Dauid solertiores, qui cum parumper neglexisset, in ipsum precipitatus est peccati barathrum; sed cito surrexit. Quod si iustus ille paululum torpescens talia cepit vulnera, quid patiemur nos si negligentes fuerimus? Ne consideres itaque quod cecidit, aut torpeas, sed quanta post penitentiam, noctes iungens diebus, fontes emittens lacrymarum, lectum lacrymis abluens, sacco induens. Si vero ille tanta egnit conuersione, quando nos saluari poterimus, qui post tot peccata nullo dolore afficimur?

Omnia vbi que laqueorum plena, tentatio nusquam non vicinissima. Sed solatium grande Climacus præbens: Nullum, inquit, certius argumentum est, quod demones à nobis victi sint, quam si nos acerrime oppugnent. Tu verò animosissimè oblectare, & quod idem Climacus monet, Congregata custodi.

CAPVT IX

Tentati hominis duodecim in spiritali pugna sultitiae

Des diei eruat verbum. Victus hodie cras pugnat cautiùs. Ducis artem infauita prælia quasi tristes, sed fidi edocent magistri, atque vbi sit erratum, plagis admonent: sic agricolam sterilitas agrorum, Architectum lapsus ædium, iterati casus equitem, nautam graues acuiunt procellæ: errando discitur, M. Marcellus prælio victus die proximo in aciem rediit, victorem suum maiore quam ab illo pridie victus erat, prælio vicit. Iulius Cæsar ad Durachium inferior, ad Pharfalian mox ingenti prælio victor, fuit. Ita Romani millies strati surrexere altius, vt non hostes tantum suos, modò tam formidabiles, sed totum ex ordine terrarum orbem virtus illis ac felicitas subiiceret. Multo docet experientia, quos non docuit schola, & præceptoribus surdum caput hausit oculis, quod auribus non valebat. Nulla rerum humanarum certior Magistra, nulla discendis erroribus aptior, quam tentatio & experientia. Nusquam clariùs, quam inter tentationum vulnera prominet animi magitudo. Vt igitur quiuis seipsum melius nosse discat, quantarumque sit virium vel ictus intelligat, duodecim sultitias in spiritali pugna passim committi solitas hic exponemus.

Psal. 133

12. Sultitiae in spiritali pugna committi solitae. 1. Ante pugnam armare se nolle. Eccl. 2. 1.

Chryf. 2. 2. in Rom. 35. in c. 20. Matt. mibi p. 864.

Hier. 2. 1. epist. 22. ad Eustoch. mibi p. 56. & 65. Isaie 34. 5.

Rom. 7. 24.

Leo ser. 11. de quadr. mibi p. 128. Nullus in hac vita immunitus est a tentatione.

Greg. ho. 16. in Eua. g.

Nò fuit indigni Christi tentati.

1. Ante pugnam armare se nolle. Sunt qui tunc primum arma corripunt, cum vlcneris dolorem sentiunt. Hic Siracides monet: *Præpara animam tuam ad tentationem.* Hostium medius semper excubet armatus.

2. Arma serere nimis ponderosa. Otare perpetuo nunquam laborare velle; immoderatis se ieiuniis exhaustare subire se iterum cibis farcire, oneri sunt non defensionis.

3. Arma in ipso conflictu proicere. Arma fatis proicit & certatim fugit, qui in ipsa tentatione Patientiam & Humilitatem exiit. Sapientia vox apud Boethium est: *Talia tibi contuleram arma, qua nisi prior abiecessis, inuicta te firmitate tuerentur.* Homo vere patiens & humilis planè inuictabilis, insuperabilis, inexpugnabilis.

4. Ea parte, qua quis impugnetur, minus se munire. Ad auaritiam pronus elemosinarum liberalitate se muniat. In luxuriam propensus Abstinencia & fuga se armet. Ad superbiam concitatus, sui contemptu se tutetur. Vbi tentatis debiliorem, eò vires collige. Vlceri & pari læsa, non sanæ, malagma est ad mouendum.

5. Nolle hosti resistere loco opportuno. Vt hostis excludatur vrbe, arcendus est à portis. Ad exteriorum sensuum portas hostili agmine te opponere: oculos & aures claudere, manus contra hanc gulam substringere, odoratum moderare. Væ vibi, si hostis occupat portam.

6. Hostem iugulare nolle, dum paruulus & inualidus est. Beatus qui tenebit & allidet paruulos suos ad pedetram. Serpens antiquus est lubricus, ni maturè illum arceas ab animo. in eum totus illabatur. Caput serpentis obtendere dum paruus est, ne in grandem colubrum exerceat. Principiis obsta, tentationem, antequam inualescat, enervat.

7. Oppugnare amicos inimicis applaudere. Propria voluntas, proprium & contumax iudicium plus nocent homini, quam alij omnes illius inimici, hos tamen propriam

2. Arma serere nimis ponderosa.

3. Arma in ipso conflictu proicere.

4. Ea parte, qua quis impugnetur, minus se munire.

5. Nolle hosti resistere loco opportuno.

6. Hostem iugulare nolle, dum paruulus & inualidus est.

7. Oppugnare amicos, inimicis applaudere.